

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2012/0086 van 25 april 2012
in de zaak 1112/0337/SA/3/0288

In zake:

de heer [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Bruno VAN CAUWENBERGH
kantoor houdende te 9308 Hofstade, Steenweg op Dendermonde 149
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **OOST-VLAANDEREN**

vertegenwoordigd door:
de heer [REDACTED]

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 23 december 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 10 november 2011.

Met dit besluit heeft de deputatie het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kluisbergen van 22 juni 2011 verworpen.

De deputatie heeft aan de heer [REDACTED] onder voorwaarden de stedenbouwkundige vergunning verleend voor het herbouwen en uitbreiden van een loods voor landbouw materiaal bij een vergund landbouwbedrijf.

Het betreft percelen gelegen te [REDACTED] en met kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en het originele administratief dossier neergelegd.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 18 april 2012, alwaar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Bruno VAN CAUWENBERGH die verschijnt voor de verzoekende partij en de heer ■■■ die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. FEITEN

Op 16 september 2009 weigert het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kluisbergen voor de betrokken percelen een stedenbouwkundige vergunning voor het herbouwen en uitbreiden van een loods voor landbouw materiaal bij een vergund landbouwbedrijf.

In deze weigering wordt vermeld dat het aangewezen is een aangepast dossier in te dienen met aandacht voor het werkelijke reliëf en een betere landschappelijke inkleding van de nieuwbouwloods.

Op 4 april 2011 (datum van het ontvangstbewijs) dient de heer ■■■ bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kluisbergen een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het herbouwen en uitbreiden van een loods voor landbouw materiaal (eerder afgebrand) bij een vergund landbouwbedrijf”*.

De percelen zijn, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 24 februari 1977 vastgestelde gewestplan ‘Oudenaarde’, gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

De percelen zijn niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Het terrein is gelegen in de Ankerplaats Vlaamse Ardennen van Koppenberg tot Kluisberg zoals definitief aangeduid bij ministerieel besluit van 12 mei 2010.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 18 april 2011 tot en met 17 mei 2011, wordt één bezwaarschrift ingediend, uitgaande van de huidige verzoekende partij.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling verleent op 22 april 2011 een gunstig advies.

Het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Oost-Vlaanderen verleent op 22 april 2011 een gunstig advies mits de voorgestelde beukenhaag met om de 5 meter knotessen of knothaagbeuken goed worden onderhouden en de te rooien bomen vervangen worden door nieuwe exemplaren van dezelfde soort.

Het Agentschap voor Natuur en Bos verleent op 2 mei 2011 een gunstig advies doch benadrukt dat er geen materiaal mag worden gestapeld onder de bomen die behouden worden, om bodemverdichting en beschadiging van wortels te voorkomen.

Op 25 mei 2011 verleent het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kluisbergen een gunstig preadvies.

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar verleent op datum van 21 juni 2011 een gunstig advies mits het advies van het Agentschap Ruimte en Erfgoed omtrent de groenbeplanting stipt wordt nageleefd.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kluisbergen verleent op 22 juni 2011 een stedenbouwkundige vergunning aan de heer [REDACTED], waarbij als voorwaarde wordt gesteld dat het advies van het Agentschap Ruimte en Erfgoed, cel Landschappen omtrent de groenbeplantingen dient te worden nageleefd.

Tegen deze beslissing tekent de verzoekende partij op 29 augustus 2011 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

In zijn verslag van 28 oktober 2011 adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de verwerende partij om het beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder de voorwaarde dat het advies van het Agentschap Ruimte en Erfgoed, cel Landschappen omtrent de groenbeplanting stipt wordt nageleefd.

Na de hoorzitting van 18 oktober 2011 beslist de verwerende partij op 10 november 2011 om het beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden te verlenen en overweegt hierbij het volgende:

“ ...

2.6 Beoordeling

2.6.1 De watertoets

Appellant stelt dat de watertoets niet correct uitgevoerd is en illustreert dit met kaartuittreksels, die evenwel niet toegelicht worden.

Uit die kaarten blijkt dat het terrein in mogelijk overstromingsgevoelig gebied gelegen is, een aanduiding die haar oorsprong vind in de aanduiding als ‘van nature overstroombaar gebied’, analyse van dit kaartmateriaal leert dat deze indeling voor een aanzienlijk deel van deze gemeente geldt.

Ander kaartmateriaal leer dat het terrein niet gelegen is in een recent overstroomd gebied, noch in een risicozone voor overstromingen. Aangezien het hier om een herbouw met beperkte uitbreiding gaat die daarenboven een vrij beperkte oppervlakte beslaat, zijn geen schadelijke effecten voor het watersysteem te verwachten. De doelstellingen van het decreet betreffende het integraal waterbeleid worden niet geschaad.

2.6.2 De juridische aspecten

De aanvraag is in overeenstemming met de voorschriften van het geldend gewestplan, zoals hoger omschreven, voor wat betreft agrarisch karakter van het gebied

Hierna zal ingegaan worden op de vraag in hoeverre het gevraagde al dan niet de schoonheidswaarde van het landschap in gevaar brengt, gelet op het landschappelijk waardevol karakter van dit agrarisch gebied.

2.6.3 De goede ruimtelijke ordening

Het ontwerp voor de voorziene herbouw van het afgebrande herbouw werd opgemaakt in overleg met de gemeentelijke diensten.

Het gevraagde gebouw maalt deel uit van een bestaande landbouwwuitbating die sinds land op deze plek voorkomt en mee deze locatie en de omgeving mee heeft gevormd. Het herbouwen van het afgebrande gebouw betekent een sanering van dit terrein waarbij ook met de behoeften van de bestaande landbouwwitbreiding rekening gehouden wordt.

Dat dit op dezelfde plek gebeurt als voorheen, fysisch niet verbonden met de andere gebouwen, betekent niet dat gebouw zich niet integreert in de bestaande bedrijfssite, wel integendeel: het gevraagde resulteert in een –quasi- herstel van het erf in zijn oorspronkelijke staat, een configuratie die sinds land deugdelijk gebleken is. Er zijn dan ook geen redenen om een andere configuratie te eisen, ook niet het gegeven dat de aanpalende weg slechts een beperkte breedte heeft: deze breedte draagt bij aan de eigenheid van deze plek, gelegen rond een landelijk kruispunt.

Het voorziene materiaalgebruik sluit aan bij hetgeen heden ten dage gangbaar is in de agrarische bouwwereld. Een dergelijke materialisatie kan aanvaard worden op deze plek. Een dergelijke evolutie in agrarische architectuur maakt niet dat deze plek onleesbaar of ruimtelijk niet kwalitatief zou worden. Teruggrijpen naar vroeger gangbare vormgeving en materiaalgebruik resulteert al te vaak in neo-architectuur waarvan de meerwaarde ver te zoeken is, tenzij het gaan om de ver-/heropbouw van beeldbepalende, authentieke gebouwen, in het geval dit wel kan aanvaard worden, doch wat hier niet het geval is.

In het advies van de gewestelijke Erfgoedambtenaar, opgevraagd omwille van de ligging in een definitief goedgekeurde ankerplaats, wordt herhaald dat zolang de ankerplaatsen niet zijn opgenomen in de ruimtelijke uitvoeringsplannen of de plannen van aanleg zij geen beoordelingsgrond vormen voor de hier gevraagde werken. Verder wordt gesteld dat de aangevraagde werken aanvaardbaar zijn in relatie tot de waarden waarvoor de ankerplaats is aangeduid, mits de voorgestelde haafbeukenhaag met om de 5m knotessen of knothaagbeuken goed worden onderhouden en de te rooien bomen worden vervangen door nieuwe exemplaren van dezelfde soort. Dit advies, waaruit blijkt dat het gevraagde aanvaardbaar is, wordt bijgetreden.

Uit dit alles dient geconcludeerd dat het gevraagde de schoonheidswaarde van het landschap niet in gevaar brengt.

Wat betreft de natuurwaarden van deze plek dient herhaald dat het hier om een herbouw op dezelfde plek gaat, een plek waar sinds jaar en dag een landgebouw voorkwam. Het standpunt van appellant dat door het gevraagde belangrijke natuurwaarden in het gedrang komen kan dan ook niet bijgetreden worden.

Het voorzien van bomen en hagen langs buurtwegen, op de zate ervan, is niet uitzonderlijk in dergelijke gebieden. Aangezien het college van burgemeester en schepenen uitdrukkelijk stelt dat indien de voorgestelde plaats voor het groenscherm tot het openbaar domein zou behoren, zij geen bezwaar heeft tegen de inplanting van het groenscherm aldaar, dient gesteld dat ook dit punt geen voldoende reden vormt om de vergunning alsnog te weigeren. Het is immers aan de wegbeheerder om te oordelen op welke wijze de betrokken weg kan en mag ingericht worden.

...

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Uit de samenlezing van de artikelen 4.8.13 VCRO en 4.8.16, §3, derde lid VCRO moet worden afgeleid dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan worden geschorst ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel én wanneer hiertoe redenen voorhanden zijn.

Standpunt van de partijen

Met een aangetekende brief van 5 maart 2012 laat de raadsman van de heer [REDACTED] weten dat zijn cliënt vrijwillig geen uitvoering zal geven aan de stedenbouwkundige vergunning van 10 november 2011 en dit in afwachting van een uitspraak door de Raad omtrent de vordering tot vernietiging.

De raadsman van de verzoekende partij bevestigt met een aangetekende brief van 8 maart 2012 dat de verzoekende partij in dat geval niet aandringt op de behandeling van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Beoordeling door de Raad

Hoewel het voornemen van de heer [REDACTED] om geen uitvoering te geven aan de bestreden beslissing hangende de procedure voor de Raad het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat de verzoekende partij middels een vordering tot schorsing wenst te voorkomen, op zich niet wegneemt, kan de schorsing van de bestreden beslissing enkel bevolen worden indien deze voor de verzoekende partij nog enig nuttig effect kan hebben.

Gegeven de uitdrukkelijke verklaring van de heer [REDACTED], evenals de instemming van de verzoekende partij, komt het de Raad voor dat de behandeling van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing onbepaald kan worden uitgesteld.

Mocht blijken dat de heer [REDACTED] zich niet houdt aan zijn belofte en alsnog tot uitvoering van de middels de bestreden beslissing vergunde werken zou overgaan, kan de Raad, hetzij ambtshalve, hetzij op vraag van de verzoekende partij, overgaan tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De behandeling van de vordering tot schorsing wordt onbepaald uitgesteld.
2. De zaak wordt met het oog op de behandeling van de vordering tot vernietiging verwezen naar de tweede kamer, voorgezeten door mevrouw Hilde LIEVENS.

Het oorspronkelijke rolnummer wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging gewijzigd in het rolnummer: 1112/0337/SA/2/0288.

3. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing ten gronde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 25 april 2012, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Eddie CLYBOUW, griffier.

De griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Eddie CLYBOUW

Filip VAN ACKER